

Parancsollyad Angyalidnak, Hogy minket megh-
örizzenek, Az mi gonosz ellensegünk, hogy távol
jarjon mitőlünk, Hogy távol:

Emlekezzel meg mi rolunk, Istened mely gyar-
lok vagyunk, Kiket véreddel meghaltal, Ur Isten
kerünk ne hadgy el, Ur Isten:

Dicsőfleg legyen Atyának, & Szent Fianak Chri-
stusnak, Szent Lelekkel egyetemben, örök-
kőn örökke, Amen, örökkőn örök-
ke, Amen.

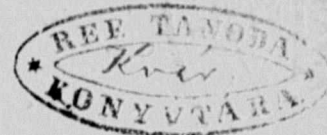

In exequiis defunctorum.

HALOT TEME- teskorra valo ENEKEK.

Azoknak kedvekert kik ilyen utolsó búkseg-
ben folgalnak, & vé fedegettettek,
es ki bocsattattak.

Mostan penig ismet uyjobban Corrigaltattak.

Kolozsvár ref. templ. 1822. dec. 19

Hebr. 9. 27.

*El vegezett dolg, hogy az emberek egyssér meg
ballyanak, az utan irilet leszen.*

DEBRECENBEN

Nyomtatott Fodorik Menyhart által, 1632.

Ecclesiastici 7. 40.

In omnibus operibus tuis memorare novissima tua, & in aeternum non peccabis.

Ibidem cap. 30.

Melior est mors quam vita amara, & requies aeterna quam langor perseverans.

Augustinus de Disciplina Christiana.

*Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies.
Seiò parantur remedia cum mortis imminet periculum.*

Helia Szigeti

RÓVIDELŐL JARO

Befed.

AZ Halottaknak el temetéseben nem minden nemzetek mindenkoron, es minden helyen egy szokást követtenek eleitől fogva. Mert nemelleyek halottakat az földön takartak sokféle Ceremoniával: Nemelleyek meg egettek, es az porat valami edényben fettek, es azt töttek el: Nemelleyek vegezetre halottakat vízben vetettek: mely szokásokrol bővebben írnak az Historicusok. Sőt az kik Kereszten nevet vefelnek-is, ebben nem mindenkoron egy törvent tartottanak, hogy az hiveknek Christus fűletese előtt való rend tartásokrol ne follyak. Elein altalan fogva az Apostoloknak intesekből el hagyva sok Poganyi szokásokat, igen egy-igyükpen temetköstének, Annak utanna az Papistafágh nevededven, ebben-is az Ceremoniak nevededtenek: mellyeket az ki olvasni akar meg talál R. Bell. Tom. 1. Az mi segény nézünknek nagy reffe Isten kegyelméből, ez Ceremoniakban nemelleyeket az több Papistafággal le tött, nemelleyeket meg megh tart, ugymint harangozást nehol, alamifna obfást (melynek reffe altalan fogva az Tor) Eneklest, Prædikallást, nagy koporso emeléseket es egyéb ez felet. Mellyek között ki legyen jó ki nem, en itt nem vizsgálom. Az emberek semmit nehezben nem szenvednek, mint ha valami sokott dolgozt, ha az fínten nem jó-is, valaki improbal. Olvashat valakit nemelleyik felől, Lamb. Dan. R. Bell. ellen. Azt mondhatom ha bannyak-is nemelleyek, hogy ha temetes nem volna, Mestert es Deakot nehezben tartanának: mint Prædikator, ha keresztes, es esküves nem volna, oly balgatagok az emberek. Azert miért hogy Temeteskör mi közöttünk enekelnek, az minemű eneket akkorra iranak tudos emberek, miolta az Ecclesia kezdetett reformaltatni,

azokat ez könyvben főttem, hogy azok együt leven, az Deaklag effele szolgálata elhessen velek. Az autorok neveket el nem tiktoltam volna, de kevesnek tudhatram meg az kiknek az vers fejekben nintsen, mellyeket külön meg jegyezni nem szükség volt. Itilem hogy egy-is nintsen igen reghi benne: mert az Papistafagban Deakul mondottak officium defunctorum, az Solart. Tovabba talaltam meg ezek kívül többet is, jollehet igen keveset: de en-nekem elegnek tetbenek ezek. Es ugyan kevannam ha immar nem többitenek. Ottottam három refre: Az elsőben vadnak az mellyeket az halottas haz elöt szoktanak mondani. Az másodikban mellyeket az halot ki vitelkor. Az harmadikban az mellyeket az sir fölöt. De ez obtas nem oly köteles, hogy változas nem lehetne benne, mely az Cantoroknak ebessegen all, Lagy egessegen jo enekes. Debreczenben Pünköszt hav. 12. napjan, 1598.

E. S. U.

Emoriam huiusmodi

HALOT

HALOT TEMETESKORRA VALO

E N E K E K.

ELSŐ RÉSZ.

Melyben azok vadnak, az mellyeket az halotnak föl vetele elöt szoktanak mondani.

Canticum Simeonis ex Luc. 2.

Simeon accepit Puerum Iesum in ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit:

29. Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum, in pace.
30. Quia viderunt oculi mei salutare tuum.
31. Quod parasti ante faciem omnium populorum.
32. Lumen ad revelationem gentium gloriam plebis tue Israel.

In quibusdam Ecclesiis Germanicis primum versum Minister Ecclesiae: sequentes duos Chorus decantat. Quibus Minister Orationem subicit respondente Choro, Amen. Porro Latine canticum istud hoc loco inferere placuit, donec convenienti melodia in Ungaricum ab aliquo convertatur.

Precatio, ut Deus à morte æterna defendat,

ex Matthei Philadelphiensis Græca oratione sumpta.

Media vita in morte sumus. Quem quærimus adiutorem; nisi te Domine: qui pro peccatis nostris iussu irasceris, Sancte Deus, Sancte fortis, Sancte & misericors salvator, amara morti ne tradas nos, Amen.

Hanc precationem Alardus Amstelredamus sic ex Græco expressit

In vita medio mors dominatur. Ecquem igitur tandem quæramus, nisi te Domine unicum vitæ authorem? Ne quæso in malum memineris peccatorum populi tui. O Sancte Deus: O Sancte fortis: O Sancte immortalis: neq. in tenebris mortis tartara animas nostras, opus & imaginem immensa bonitatis tuæ cum sis totus misericors, ejicias, aut profliges, Amen.

K Ö N Y Ö R G E S.

Hogy Isten örök halaltul oltalmazzon: Matthæus Philadelphus Görög oratiojából vetetet.

A 4

Az

AZ mi életünknek közepötté, haláltul környül vete-
tünk, kit mi keressünk segedelmül, ki minket vigaz-
tallyon, csak tegedet Uram, ki mi bűneinkert igazan
most mi reánk meg haragudtal: Szent aldott Ur Isten: Szent
erős Ur Isten: Szent idvőztő irgalmas Urunk, oh örök
Isten, de ne hadgy minket bűneinkert gonosul el vesnünk,
de mi halálunknak idején legy mi nekünk nagy segedelmünk-
irgalmazz nekünk.

M A S.

Elaias 64. részéből, az örök életnek dicsőísegeről bizo-
nyos halál után.

Tudgyuk Uram Isté hog mind meg kel halnunk, de hisz-
tük hogy az örök életre ímet mind föl tamaduk, mert
te vagy életünk, te benned halalunk, te vag föl tamadasunk,
Soha sem nem latta föl es nem hallotta, embereknek five
gondolattya azt meg sem gondolhattya, mely nagy dicsőf-
seget az Ur Isten főrzöt, az ötet feretőknek.

El törli az Isten köny-hullatainkat, es el tavoztattya mi-
tőlünk mi keferűségünket, mert banat nem lefen, faydalom
sem lefen, csak nagy dicsőíseget lefen.

Holott Uralkodik az Atya Ur Isten, az ő aldott dicső sent
Fiaval, az mi Urunk Christussal, sent Lelek Istennel, mind
egy hatalomban, mind örökkön örökke.

M A S.

Az holt ember föl allapattya felől.

Meg szabadultam már en az testi haláltul, es meg mene-
kedtem minden nyavalyaimtul, bűntől az haláltul ez
csalárd vilagtul, az örök karhozattul.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, es testemet
hagyom ő annyának ez földnek, ez világot penig az en fe-
leimnek, es az benne élőknek.

Az testi halálból megyek örök életre, es meg mondhatat-
lan örömre dicsőísegre, kit kezdetül fogvan az Christus
meg ferzet, az ő benne bizoknak.

Nin-

Nincsen már hatalma en raytam az ördögnek, ez csalárd
vilaghnak, sem az kegyetlen bűnök, mert Christus el ronta
ezeknek hatalmat, az ő sent halálaval.

Az Atya Istennek vagok en ferelmében, az ő sent Fiaert
kedveben, kegyelmében, relesse tött engem minden öröke-
ben, az örök dicsőíseggben.

Dicsőíseget te neked örök Atya Ur Isten, es tífteíseget neked
meg valto Fiu Isten, tellyes sent Haromság egy bizony Isten-
seg, az örök dicsőíseggben.

ANTIPHONA PRO REMISSIONE

Peccatorum.

NE emlekezzel meg Ur Isten az mi bűneinkről: se atya-
inknak vetkekről: ne aly bossút mi raytunk sent Fiad-
nak kedvejert.

AZ HALÁLROL, ES AZ UTAN VALO
dicsőísegről.

Nota: Emlekezzünk mi keresztényen nepek, &c.

FEjenkent mi erről emlekezzünk, hogy mi legyen vege
életünknek, ez világon meg nem maradhatunk, meny-or-
szágban azért igyekezzünk.

Azt jól tudgyuk bizonyyal meg kel halnunk, ez világh-
ból mindnyajan ki kel mulnunk, de keféseggben mi azért ne es-
sünk, mert Istenhöz menyben föl vitetünk.

Testünkben es lelkünkben vigyazzunk, Christus mondga
mi el ne aludgyunk, kísértetben hogy mi ne jaruljunk, mert
mikor jő azt mi nem tudhattyuk.

Ezt így mondga Christus sent Matheal, velhetetlen
oraban ő el jő, mindenkoron azért kefék legyünk, ez világo-
ból vigan el ki muljunk.

Kerítsük mi halálra magunkat, vigazásban es imadkozás-
ban, hozza vesi Christus mi lelkünket, Atyának eleibe vési.

Be ajánlya az ő sent Atyának, dicsekedik az mi hű lelkün-
kel: azok ezek kikert en meg holtam, sent veremmel kiket
meg valtottam.

Lelkünk nekünk testünk ből ki mulik, Ur Istennel örökke
nyugo-

nyugosik, Christus Jesus kezeben tartatik, itéletre fenyeffen
adatik.

Testünkben mi mindnyajan föl emadunk, Ur Istenben
nagy vígan nyugosunk, befedere terdet fejet haytunk, es ő
neki örökre udvarlunk,

Szebbek lesünk minden viragokkal, es dragábbak minden
aranyakkal, mikent az Nap fenlik az mi testünk, Ur Istennek
finenek etörte.

Az szentekkel dicsirjük az Ur Istent, Angyalokkal szent
Martiromokkal, minden nemzetbeli sok szentekkel, dicsir-
ben ő neki ezt mondgyuk.

Szent Ur Isten, Szent erős Ur Isten, foghatatlan aldot
szent Ur Isten, dicsirteffel az te szent Fiaddal, Szent Lelekkel
örökkön örökre.

M A S.

Szent Iánosnak 17. részéből, az örök életéről.

AZ örök élet mi legyen, Jesus Urunk nagy sepen meg ta-
nit az szent Janos által, Irafának tizen-het részében.

Ez ugymond az örök élet, hogy meg ismerjenek teged elő
örök Atya Istent, s kit el bocsátal az Jesus Christust.

Az örök élet azért ez, az nagy Istent es az ő szent Fiát fin-
ről finre latni, az mely latas ez földön kezdetik.

Azok lattyak pedig Istent, az kik hisznek az ő szent Fiában,
Ur Jesus Christushoz, mert ez az ő Atya akarattya.

Ez vegre mondgya az szent Pal, mostan lattyuk az mi Iste-
nünket, mint külföldi tükörben, de akkoron finról finre lattyuk.

Mert ember semmel nem latta, sem hallotta sem gondol-
ta soha, minemű nagy jokat, Isten főrzöt ötet szeretőknek.

Áért az örök életben, az mi testünk halhatatlan leßen,
dicsőíleges leßen, lelki leßen es örökre leßen.

Fenlik mint az fep fenyes nap, vilagoskodik mint az fep
csillag es az fenyes Angyal, az mi edes Atyánk Országában.

Ez remenységbe voltanak, az Adamtól fogva mind eddig-
len, minden Keresztyenek, mi is azért ugyan ebben legyünk.

Dicsir-

Dicsirteffel Atya Isten, szent Fiaddal Ur Jesus Christussal,
mind egy hatalomban, szent Lelekkel mind örökre, Amen. 5

M A S. Vigyazatra valo intes.

OH te meg halando emberi nemzetseg, ez vilagban el-
ted melly igen vesetseg, ha teneked nem kell Christus
egy idvőség.

Mit üzöd olly igen ez arnyek vilagot, mit követed testi
forgalmatosságod, miért nem hagyod el az sok családságot.

Csak foglaltos vag hivagos dolgokban, a sok rebeségben
es robzodásokban, külföld külföld fele sok gonoszságokban.

Tudod hog a halál raytad uralkodik, nem tudod melly ora-
ban lelkedet ki visik, valamiként eltel tudgad meg kerdezik.

Im az Ur Istennek raytad nagy ostora, külföld ellensegnek ő
nyomorgatása, hirtelen halálnak rettenetes volta.

Dög halálnak merge raytad latod vagyon, mit tuds benne
ha ma lelked el ki mullyon, Isten eleibe sam-adafra állyon.

Még sem ismered meg te állapotodat, nagy vakmerőségre
vetőtted magadat, mit csudalod tehát Istennek bosszuját.

Jay a te életed ollyan mint az virág, nag hamar meg hervad
meg farad es meg a, illy hasnot ad neked ez vesendő vilagh.

El mulik mint arnyek ember a te napod, mint a füst a párah
életed ha latod, egy sem pillantásba hogy ha elő nem tudod.

Ebredgel föl immar magad vedd ebedbe, hadd el búneidet
ely jambor életbe, Isteni felelembe hitbe remenységbe.

Nagy örömmel keűly az Christus napjara, mikor el jó
hozzad az te halálodra, vígan varjad ötet szabadulásodra.

Mert minden inseghől akkor ki ment teged, igert boldogsá-
god meg adgya teneked, ha ő benne leßen hited remenseged.

Halalod orajan hijad segítsegre, lelkedet aianlyad hatal-
mas kezeben, hidgyed teged vísen örök dicsőségben.

Kerjük azért mi is mi idvözítőnket, halalunk idejen el ne
hadgyon minket, de adgya minekünk örök életünket.

Dicsirteffel Atya Mindenható Isten, es az te szent Fiad ve-
led egyetemben, es Sz. Lelek Ur Isten mind örökre, Amen.

B

M A S.

M A S. Az halálról való emlékeztetés. Batizi Andrasé.
Ember emlékezzel az somoru halálról, emlékezzel az halálnak rövid orajáról, Emlekezzel emberi állat ingyen mayd meg kell halnod.

Ember el változik mint az mezei virág, holval reggel meg viragzik estve el hervad, Emlekezzel emb:

Mezitelen jöttel az te Anyad meheből, földből lőttel föl, de ismeg ingyen mayd el változol, Emlekezzel emb:

Senki azt nem tudgya holott lešen halala, az orajat, az idejet senki meg nem tudhatgya, Emlekezzel emb:

Azert vigyazzatok mint az Christus meg mondta, mert nem tudgyatok hogy ha reggel avagy estve lešen, Emlekez:

Az Christus az élet es ő az föl-tamadas, az kik őtet hittel varjak, meg nem csalatkoznak, Emlekez:

Azert fűkseg nekünk ezekről emlékeznünk, variuk vigan halalunkra az Istennek fent Fiat, Emlekezzel emberi állat ingyen mayd meg kell halnod.

M A S.

Az halálnak eredetiről, es abból való ki menekedésről.

N O T A I A.

Emlekezzünk mi keresztényen nepek:

Ilik nekünk erről emlékeznünk, mikent jurott halálra mi igyünk, es mint lehet ki menekedésünk, szabadságunk örök idvőségünk.

Az mint írja Moyses könyveben, első ember teremtetett eppen, áthatatos es fentleges testben, de meg csalá ördögh kigyó kepben.

Tiltott fának gyümölcsében evék, az Istennek ellene vetkezek, az halálra ott köteleztetek, mi reánk is halál ugy farmazek.

Haró fele halál reánk álla, eggyik az bűn lelkünknek halala, másik az mi testünknek halala, harmad pedig örök halál kennyá.

De mi raytunk Isten könyörüle, Áffony magyat hogy nekünk

künk igire, lön az Christus Áffonynak fűlötté, ki az kigót, 6
ördögöt meg tőre.

Noha testi halalt meg kostolunk, melly az bűnert uralkodik raytunk, de az örök halál nem halalunk, Christus által mert meg szabadultunk.

Ez remenseg ha fnaal csak azoknak, kik Christusnak erdemében biznek, hitetlenek halálban maradnak, az pokolnak tűzere hanyatnak.

Hidgyünk azért az Jesus Christusban, kerjük őtet tartson meg hitünkben, fent Attyának vigyen orfában, dicsirhesfűk örök boldogságban.

M A S.

Az halálra menő ember föl először: az után az mellette vigyazok, kik annak boldog ki mulaszt kívannyak. N. K. T.

AZ Ur Istennek jó akarattyal, fent igijenek hallásból, erttettem en idvőségemről, kiből vigh az en lelkem, nem rettegh semmit az pokolbeli ördögtől, mint ki megh foztatott, minden erejétől.

Te ez vilagot igen fnaad, fent halaloddal kit meg váltal, az halalt nekünk hogy meg rontad, lelkünket meg nyugotad es fent Attyának kedveben jutatad, feles ez vilagon mind prädikaltatad.

Az en testemből ki öltözöm, az földnek őtet már ajánlom, az itiletre meg föl vessem, kit meg eppit az Isten, az en semeimmel es őtet meg latom, ezen állapotban itt az kiben voltam.

Már közzületek en ki megek, magas mennyországban föl megyek, regi Atyakkal egyút lesek nagy vigaságban élek, es az itiletre ismeg föl tamadok, ezen en testemben ugyan ti veletek.

Vigan megyek Ur Isten hozzad, mert en hitem nez csak te read, meg ne utallyad az te folgad, kit igazgat fent Fiat, ki által minekünk ajánlad te magad, es fent orfagodnak örök birodalmát.

B 2

Az en

Az en halalom csendes álom, bűneimből sabaulasom, kikert megholt az en Christusom, ő maga bizonyágom, leben az utolsó napon tamadasom, es itélet után örök vigaságom.

Mert el mulando mind ez világ, kibén életünk mint az virag, kit ha meg süt az Nap el hervad, mindenestül el fadarad, de az igazság örökre meg marad, mert csak az Ur Christus örök világosság.

Kerünk Ur Isten mi tegedet, az te fiadat hogy be vigyed, fent orfagodban legyen veled, mert vallotta hitódet, kiért ki ontad a te b. véredet, es főrnnyű halatra adad fent testedet.

Legyen dicsíret az Atyának, vele egyemben fent Fia-nak, az fent Lelekkel mi Urunknak, kit az Hívek imadnak, es az Menyei fent Angyalok solgálnak, kik az boldogságra minket haza varnak.

MASODIK RESZ.

Mellyben vadnak azok, mellyeket foktanak mondani halott ki vitelkor.

1. Cor. 15. Az föl tamadással, es itélettel interünk életünknek megjobbítására.

EMLEKEZZÜNK MI KEREFTYEN NEPEK, hogy meghalljunk testünkben vetkűnknek, uy életet viseljük életünknek, ki mulaszt varjuk mi lelkűnknek.

Az fent iras vigasztal beonunket, ne gyötörjük fűntelen testünket, ne siralluk ugy az hallottakat, mint Poganyok reggen Poganyokat.

Hidgyük Jesust erettünk hogy megholt, föl tamadot ugy mint meg monta volt, azonkeppen az bűnnek ki megholt uy életre Christussal ez föl költ.

Mint Adamban mindnyajan megholtunk, az Christusban ugyan meg életünk, mert az Christus első tamadasunk, ő utanna mi-is föl tamadunk.

Chri-

Christus le föl magas meny-orfagból, Szent Atyának pa-
rancsolattyal, mint menyei jószágok az égből, dicsírtetik
Angyalok favabol.

Kik Christusban hit által el nyugosznak, leg először azok föl tamadnak, eleiben vitetnek Urunknak, nagy hirtelen mi-
helt el ragattarnak.

Az Ur Christus orfagát ajánlya, fent Atyának azt miko-
ron adgya, ellensegít hogy mind megh birandgya, es hatal-
masságát el rontandgya.

Kereftyenek mind föl serkenyietek, meg lassatok hogy ne
vetkezzetek, fent irasra igen siessetek, hogy ne legyen hit ki-
vül életetek.

Ha viseltük Adának ábrázattat, Christusnak-is viseljük
ábrázattat, az test es vér az Isten orfagát, nem birhattya
semmi vigaságát.

Föl tamadunk mindnyajan itéletkor, es mi mind el változ-
tatunk akkor, az Istennel lesünk mi mindenkor, ez igikre
nezzünk mi mindenkor.

Ez igiket a nagy fent Palirsa, hitetlenek ellen tamasztotta,
tanúságra mindennek ki adta, kiből nekünk örömet tamasta.

Dicsírtettek az Atya Ur Isten, ő igije az Fiu Ur Isten,
egyetemben fent Lelek Ur Isten, fent Haromság egy bi-
zony Ur Isten.

Könyörges: hogy Isten, mivel hogy bizonynal meg halunk,
jo ki mulaszt adgyon.

Nota: Ier temetjük el az testet, &c.

ADGY idvősséges ki mulaszt, Ur Isten es el nyugovast, te-
stünk berint jo meg halast, mind holtig adg igaz vallast.

Nincs itt maradado varasunk, de jóvendőt kell kívánnunk,
örök életet csak varunk, ez remenységben ki mullunk.

De földön olyan életünk, miként az virag kit nezzünk, el
változik mi életünk, koporsóban be tetetünk.

Rothadando test enyefik, földé ismeg el változik, lelkűnk
Istenben nyugosik, mig ez világ el vegezik.

B 3

Ertel-

Ertelmünk nincs ebből nekünk, mikor vegezik életünk,
Christustul azért intetünk, hogy mindenkor kefék legyünk.

Azert tellyes kefélettel, varjuk Christust igaz hittel, hog
ki mulljunk nagy örömmel, be meheünk bölcs búzakkal.

Senki magat el ne bizza, lelkét Istennek ajánlja, nagy
bizodalommal vallya, hogy Christust ez testben lattya.

De nagy dicsősegek lehen, hiveknek az itéletben, hogy föl
tamadnak ez testben, lefnek az örök életben.

Ezen testel föl tamadunk, ezé kezzel labbal állunk, Chri-
stusnak akkor udvarlunk, regi bentekeket meg latunk.

Semmi faratsag testünkben, de mint az Nap fényes lehen,
negezseünk ott nem lehen, de nagy gyorsasagunk lehen.

Istennek kegyelmes sava, hiveket akkor be hja, örökre
valo orsagra, az Angyali tarsasagra.

Istennel örökre lefünk, testestül lelkestül elünk, mind
örökre ott örülünk, kit most ki nem jelenthetünk.

Dicsirteffel Atya Isten, te fent Fiaddal mennyegben, fent
Lelekkel egyetemben, örökkön örökre, Amen.

M A S.

Esaiafnak 26. rebenek utolso három verséből: hogy az Istennek
az megholtakra nagy gongya vagyón.

Nota: Ier temessük el az testet, &c.

AZ Istennek jo voltáról, emlekezzünk mondasáról, ro-
lunk gond-viseleséről, ersük mit mond halalunkról.

Az Esaia Propheeta, mindeneknek irvan hadra, hogy
Isten őket nyugottya, kik meg halnak hogy meg tartya:

Mert ismeglen föl tamattya, erős hittel bizonyittya, az
holtakat hogy föl költi, es orsagaban be viszi.

Ezt csak testi hogy dicsirjük, jo voltat el ne felejtjük, de
főinkab magatalljuk, kik az föl tamadaft varjuk.

Ezeket nyugodalombá, be küldi ágyas hazaban, es hadga
hogy nagy örömben, ott nyugodgyanak az földben.

En hiveim mennyetek be, kaputokat zárjatok be, egy ke-
vessé tegyetek be, hogy haragom ne mennyen be.

De

De csak egy keves ideig, leftek egy sem-pillantásig, a mig
haragom el mulik, mind ott nyugodgyatok addig.

Mert az Urnak nagy haragja, mayd meg indul nagy ereje,
es az földön lakozokra mayd fal kemény itéleti.

Kivel az ő ellensegit, el veszi hitetlenségert, de meg tartya
az ő neper, benne valo bizodalomert.

Többe az föld az ő veret, el nem reyti az ő testet, de Isten
az ő életet, ismeglen meg adgya lelket.

Nagy vigasag ez minékünk, mikor földben temetterünk,
mert ismeglen egygüt lefünk, Istennel mikoron lefünk.

Az mi meg holt Atyánk fia, bizonyyal Istennek fia, mit
sírunk ha az ő háza, neki csendes nyugodalma.

Az mi dolgunk nyomorusag, az ő dolga csak vigasag,
kerjük hogy örök igazsag, legyen velünk fent Haromsag.

Adgya nekünk ő fent Lelket, halalunk utan orsagat, lat-
hassuk nagy boldogsagat, örökkön örökre, Amen.

M A S. Nota: Emlekezzünk mi keresztyn: &c.

Tldyuk azt hogy fejenkent meg kell halounk, mi le-
künkkel testünkben ki mulounk, ez vilagrul bizonyyal
meg valounk, föld gyomraban tetetven meg rowlunk.

Halal kinnya soldgya mi bününknek, sokkeppé kel lakol-
ni testünknek, akarattya ez az nagy Istennek, mert ellene ja-
rank törvényenek.

Oka ferint Isten cselekedik, semmi hamis töle nem tete-
tik, az mi testünk igazan rontatik, ooha nekünk méltatlannak
teszik.

Mert Istennek vegezet tanatja, bünös testnek Orsagat né-
adgya, meg kell annak ekkeppen sístulnia, az Istennek sínét
ugy latnia.

Arra legyen már nagy gondunk nekünk, idvőseget mi-
keppen nyerhetünk, mert ha ő hozza jo nem keféünk, nem
jo veggel esik az mi golgunk.

Sikersegre ne vegük ezeket, ha vesni nem akarjuk lelkün-
ket, ersük meg az igaz keféletet, a mint tanit a s. irasainker.

Az

Az kezület az poenitentis, mindenféle bűnnek el hagyása,
életünknek jobban változása, és fivünknek Christusban bizása.
Le kell vetnünk az régi Adamot, el kell hadnunk minden
gonoszságot, kell követnünk az artatlaniságot, igazságot min-
den tisztaságot.

Bűvölködjünk jó cselekedettel, fepek legyünk hittell, re-
menességgel, kegyességgel egy más szeretettel, jozasággal mer-
teklétességgel.

Ezt nevezi Urunk vigyazásnak, Szent Pal pedig az jó vi-
tezésnek, kit könyörgéssel nyerhetünk magunknak, helye
vagyott itt az imaságnak.

Nem gondolnak sokan az intessel, más világra való kezü-
lettel, maga tartoznak ez fizetéssel, még is vadnak azért ke-
mény fivel.

Serkennyünk föl hát az bűn álmából, világossullyunk meg
az vakaságból, terjünk ki az ördög orságból, hogy ne esünk
ki az menyorságból.

Júy mi hozzánk Christus szent Lelkessel, vigasztaly megh
szent ígeretessel, valóságodnak tellyes érdemevel, hogy val-
hassunk teged igaz hittell.

Szent Atyáddal teged dicsírhessünk, mert csak túled va-
gyon idvöltségünk, szent orságod közöllyed mi velünk, di-
csőségben hogy veled elhessünk.

HARMADIK RESZ.

Mellyben vannak az Enekek, mellyeket az
fir felett sokranak mondani.

Az hallottak esendőségnek, és föl-tamadásnak remenysége alatt temattének el.
Az sokor nota kívül mondhatni az: Adgy idvölleges ki, &c.
Ismeg: Istenünkhöz fohazkodvan: Notajara.

IEr temessük el az testet, kiről ne legyen kétségünk, hogy
az itéletnek napján, föl nem tamadna igazán.

Föld és az földből való ő, földé viszontag leendő, de föld-
ből ismeg föl tamad, Urnak havat mikor hallja.

Az ő lelke örökre el, az más világon Istennel, ki szent Fia-
nak általa, ötöt bűnből meg váltotta,

Az ő

Az ő nagy nyavalyasága, jutott immar boldogságra, ha vi- 9
felte Christus igáját, az halál neki nem arthat.

Lelke esendőségben nyugdik, teste az földben alusdik,
honnan itélet napjára, föl tamad nagy vigaságra.

Itt volt ő nagy felelelemben, de ott lehen esendőségben,
örökke való örömben, és hatalmas fényességben.

Jer hadguk itt őt aluani, Christus Jesusba nyugodni, és for-
galmatosán vigyazzunk, mert nekünk is meg kell halnunk.

Erre Christus adgyon erőtt, ki vérevel minket ki vótt, az
védelmes pokolból, és az veghetetlen kinből.

Ő mi túllunk dicsírtessék, örökke magasztaltassék, egye-
temben az Atyával, és szent Lelék Ur Istennel.

M A S. Poenitentia tartásra való intes.

EMi kezzel élő ember, neked föl a holt ember, ne csudal-
kozzal most en raytam, ki vagy en voltam, tegnapi na-
pon en eleven voltam, most jól látod hogy meg holtam.

Azt jól tudod meg kel halnod, ez világból ki kel mulnod,
nyavalyas lehen az te dolgoz, míg élő addiglan, életed ha
meg nem jobbitod világban, refetlen le boldogságban.

Hadgy beket az kevelysegek, tegedet igen intlek, tekints
magadat erőtlennnek, gyarlóságosnak, ez mai napot ha neked
engettek, holnapot meg sem igertek.

Ne halassad napról napra, teresedet sokara, mert az halál-
nak ő orajat senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen föl-
littya, nagy hamar meg kel halnia.

Nam jól tudod mint lón dolgoz, amaz iffju magában, föl
sualkodek ő dolgában, gazdagságában, kinek az Isten lelket
meg kivana, hirtelen mert ő meg hala.

Az gazdag is am mint jara, az mint szent Lukás írja, te-
metese mert lón pokolban, olly nagy kenokban, az begeny
Lazar Isten orságában, be mene nagy boldogságban.

Azert mostan kereszténynek, ti kik ez földön éltok, megh
terni bűnből siessetek, és jól ellyetek, mert igen rövid élete
embernek, mit szent Job mond, meg ertsetek.

C

Rövid

Rövid embernek élete, kit Affonyi-áttat föle, tellyes nyavalyakkal ideje, minden ösvenye, mint mezőbeli viragnak bepsége, így mulik ember élete.

Mint az árnyék az folyóhóban, el fut fel az föllegben, így te ne bizzal életedben, jó szerencsédben, mert ha ma voltál nagy jó egészségben, holnap lehetz betegségedben.

Azert úgy ély ez világban, kefé legy minden orában, beállanod az koporsóban, vigh legy Christusben, hogy mikor lelkedet kerik markában, add neki bátorságban.

Dicsírtessél Atya Isten, Fiaddal az Christussal, es vigasztoló sent Lelekkel, minden időben, Adgy nekünk igaz hitet ez világban, mehefsűnk sent orfagodban.

PRUDENTII CARMEN
in exequiis.

*Am mœsta quiesce querela,
Lachrymas suspendite matres
Nulla sua pignora plangat,
Mors hac reparatio vita est.*

*Quid nam sibi saxa cavata,
Quid pulchra voluit monumenta?
Res quod nisi creditur illis,
Non mortua, sed data somno.*

*Nam quod requiescere corpus,
Vacuum sine mente videmus,
Spatium breve restat ut alii,
Repetat collegia sensus.*

*Venient cito secula cum jam,
Socius calor ossa revolat,
Animataq; sanguine vivo,
Habitacula pristina gestet.*

*Quæ pigra cædavera pridem,
Tumulis putrescenda jacebant,
Volucres rapiuntur in auras,
Animas comitata priores.*

*Sic semina sicca virescunt,
Iam mortua, jamq; sepulta,
Quæ reddita cessante ab imo,
Veteres meditantur aristas.*

*Nunc suscipe terra fovendum,
Gremioq; hunc concipe molli,
Hominis tibi membra sequestro,
Generosa et fragmina credo.*

*Anima fuit hæc domus olim.
Factoris ab ore creata,
Fervens habitavit in istis,
Sapientia, Principe Christo.*

*Tu depositum tege corpus,
Non immemor ille requireret,
Sua munera victor et author,
Propriisq; anigmata vultus.*

*Venient modo tempora justis,
Cum spe Deus impleat omnem,
Reddas patefacta necesse est,
Qualem tibi trado figuram.*

UGYAN AZON MAGYARUL.

Atyak, es Anyak vigasztaltatnak gyermeköknek
föli-tamadásával.

Hadgya:

Hadgyatok el hív kereszténynek, fáydalmat ti síveteknek, 10
senki ne sírassa halottját, mert vötte ő nagy boldogságot.

Anyak sünyenek megh sírástul, el felekezzenek fiakról, mert nem halál az ő haláluk, de életben meg újjulások.

Ezkeppen az el vetet magok, rothadással nevedendők, es bēpen fejeket vetendők, vegre jó gyümölcsöt adandok.

Fogad be azért az holt testet, kebeledben föld veded őtet, takargassad az ő ragait, mint az edes Anya magzatit.

Szent Leleknek edénye volt ez, az Istennek semelye volt ez, az Christus Jesus lakott ebben, volt Isteni felelem ebben.

Föld híven tarts az testet benned, mert mikor az Christus el jüvend, meg kívánnya ottan ezt túled, így lehen bizonyyal el hidgyed.

Noha mostan ő rothadando, es idővel porra lejendő, de föli tamad Isten fávára, es Aogyali trombita sora.

Mostá az Ur Istent dicsírjük, az ő nevet föl magasztalljuk, ki három semelyben egy Isten, dicsírtessék örökre, Amen.

M A S. Pœnitentiara valo intes.

Nota: Oh te meg halando emberi nemzetiség, &c.

Halando emberek kik most jelen vadatok, ti veg oratokról úgy gondolkodjatok, mert atyátok fia halva jól látjátok.

Az halál fizetes történt ma ő rayta, ez utan kin esik csak az Isten tudgya, mert ő hatalmában életünk határa.

Rettenesseget inditson ez nektek, ha vakmerőkeppen bűnben élendetek, kemény sam-adásra jut az ti igyetek.

De mint fogtok samot adni az Istének, ha ellene jartok az ő igeiének, veget nem akartok vetni bűnötöknek.

Magatokat kerlek el ne hitessetek, Isten kegyelmeről meg emlekezzetek, hejában ne legyen arról remenlegtők.

Az Christus halála sem hasznal mindennek, sem érdeme-
seknek sem bűnben élőknek, hasznal csak az igaz hív keresztényeknek.

C 2

Ne

Rövid embernek élete, kit Ásbonyi-allat főle, tellyes nyavalyakkal ideje, minden ősvénye, mint mezőbeli viragnak szépege, így mulik ember élete.

Mint az arnyek az folyhőben, el fut fel az föllegben, így te ne bizzal életedben, jó berencsedben, mert ha ma voltál nagy jó egessegeben, holnap lehetz betegsegeben.

Azert úgy ély ez világban, keß legy minden oraban, beállanod az koporsóban, vigh legy Christusben, hogy mikor lelkedet kerik markában, add neki bátorságot.

Dicsírtesse Atya Isten, Fiaddal az Christussal, es vigasztold sents Lelekkel, minden időben, Adgy nekünk igaz hitet ez világban, mehecsünk sents orfagodban.

PRUDENTII CARMEN
in exequiis.

*Iam mæsta quiesce querela,
Lachrymas suffundite matres
Nulla sua pignora plangat,
Mors hac reparatio vita est.
Quid nam sibi saxa cavata,
Quid pulchra voluit monumenta?
Res quod nisi creditur illis,
Non mortua, sed data somno.
Nam quod requiescere corpus,
Vacuum sine mente videmus,
Spatium breve refert ut alti,
Repetat collegia sensus.
Venient cito secula cum jam,
Socius calor ossa reviviat,
Animataq; sanguine vivo,
Habitacula pristina gestet.
Qua pigra cadavera pridem,
Tumulus putrescens jacebant,
Volucres rapiuntur in auras,
Animas comitata prior es.*

*Sic semina sicca vivescunt,
Iam mortua, jamq; sepulta,
Quæ reddita cespiti ab imo,
Veteres meditantur avistas.
Nunc suscipe terra fovendum,
Gremioq; hunc concipe molli,
Hominis tibi membra sequestra,
Generosa ex fragmina credo.
Anima fuit hæc domus olim.
Factoris ab ore creata,
Fervens habitavit in istis,
Sapientia, Principe Christo.
Tu depositum tege corpus,
Non immemor ille requiret,
Sua munera victor & author,
Propriisq; enigmata vultus.
Venient modo tempora justa,
Cum spe Deus impleat omnem,
Reddas patrescens necesse est,
Qualem tibi trado figuram.*

UGYAN AZON MAGYARUL.
Atyák, es Anyák vigasztaltatnak gyermeköknek
fől-tamadatával.

Hadgya:

HAdgyatok el hív kereszténynek, fenydalmat ti bűveteknek, 10
senki ne sirassa halottját, mert vőtte ő nagy boldogságot.

Anyák búnyyának megh sirastul, el felelkezzenek fiakról, mert nem halál az ő haláluk, de életben meg újjulások.

Ezkeppen az el vetet magok, rothadással nevedendők, es sűpen fejeket vetendők, vegre jó gyümölcsöt adandók.

Fogad be azért az holt testet, kebeledben föld véged őtet, takargassad az ő tagait, mint az edes Anya magzatit.

Szent Leleknek edenye volt ez, az Istennek semelye volt ez, az Christus Jesus lakott ebben, volt Isteni felelem ebben.

Föld híven tarts az testet benned, mert mikor az Christus el jüvend, meg kívánja ottan ezt tőled, így leszen bizonynal el hidgyed.

Noha mostan ő rothadando, es idővel porra lejendő, de fől-tamad Isten szavara, es Agyali trombita sora.

Mostán az Ur Istent dicsírjük, az ő nevet fől magasztaljuk, ki három semelyben egy Isten, dicsírtesse őrókka, Amen.

M A S. Pœnitentiara valo intes.

Nota: Oh te meg halando emberi nemzetsege, &c.

Halando emberek kik most jelen vadatok, ti veg oratokról úgy gondolkodjatok, mert atyátok fia halva jól latyátok.

Az halál fizetes törtent ma ő rayta, ez után kin esik csak az Isten tudgya, mert ő hatalmában életünk határa.

Rettenesseget inditson ez nektek, ha vakmerőkeppen bűnben élendetek, kemény sam-adafra jut az ti igyetek.

De mint fogtok samot adni az Istének, ha ellene jartok az ő igeiének, veget nem akartok vetni bűnötöknek.

Magatokat kerlek el ne hitessetek, Isten kegyelmeről meg emlekezzetek, hejában ne legyen arról remenfégtők.

Az Christus halála sem hasonl mindennek, sem erdemeknek sem bűnben élőknél, hasonl csak az igaz hív keresztényeknek.

C 2

Ne

Ne bizzatok azért ember érdemeiben, se ne maradjatok
samtalan bűnökben, rekesek úgy lestek Isten kegyelmében.

Idvőségét minden igazan keresse, Christus érdemeiben
bizodalmat vesse, hitit sent élettel jól meg ekesitse.

Ki végig meg marad hitben az idvözül, testi halálhoz-is
jó rendel az kefél, Christussal örökre menyországban örül.

Aldot legyen Atya, Fiu, es sent Lelek, minden allatoktól
ő magasztaltak, dicsíret tistesség ő neki adassék.

M A S. Az halottak csendességnek es föld-tamadásnak re-
mensege alatt temettetnek el.

Nota: Iert temessük el az testet: &c.

Iert tegyük el az testeket, adgyuk meg tistességeket, jelen-
csük meg mi hitünket, atyafi beretetünket.

Földből teremtetek voltak, földbe ismeglen változnak,
itiletre föld tamadnak, mikor hallyak savat llnak.

Ez vilagon miglen élet, sok nyavalyakat szenvedtek, ki-
ből már ki menekedtek, nagy nyugodalomra mentek.

Az Christusnak sent halála, lőtt ő nekik valtságokra, es az
ő föld-tamadása, lőtt meg igazulásokra.

Már sem örbög sem az halál, nem arthat nekik bizonnyal,
meg váltattak Christus által, mondhattak azt batorfaggal.

Oh te halál hol fulakod, pokol hol az te diadalmad, nincs
raytunk semmi hatalmad, meg törtetet birodalmad.

Csendességben űk nyugosnak, de az remensegbe vadoak,
hog meg űk föld tamadhatnak, menyben meg koronaztatnak.

Gyarlok voltak ő testekben, de lesnek nagy dicsőségben,
hogy föld tamadnak örömben, mint nap ő fényessegeben.

Mi nekünk is legyen hitünk, ez jokban rekesek legyünk,
ha Christus Iesusban hisünk, örök boldogságot vesünk.

Dicsírettel Atya Isten, Fiu es sent Lelek Isten, sent Ha-
romság egy Ur Isten, neki dicsőség mennyegben.

M A S.

Az halállal, föld-tamadással, es itilettel intetünk
életünknek meg jobbítására.

Emlekez-

Emlekezzünk az utolsó napról, ez világból mi ki mufa-
sunkrol, es az mi testünknek föld tamadásáról.

Ez világbán ember csak oraig vagy, mint az arnyek te
csak ollyatan vagy, Istennek te csuda draga edénye vagy.

Az Christusnak verevel váltott vagy, azért teged világha
ő nem hágy, hald meg, az Christusnak nagy draga fia vagy.

Nyomoruság ez világbán életünk, felelem es rettenetes mi
utunk, vilagnak miglen arnyekában buydosunk.

Az Christussal mi egygút vigadunk, föld-tamadásban ha
bizandunk, örökre ő vele mi ugy dicsekedünk.

Ezkeppen ő azokat föld költi, hatalmával es meg ekesíti,
menyországban őket örömbé be vísi.

Ne csudallyuk testünknek romlasát, ebből ertjük Chri-
stusnak hatalmat, bizonyítja ezzel ő föld tamadását.

Mikeppen a buza sem meg rothad, azonkeppé mi testünk
meg rothad, de azért mi testünk sok gyümölcsöt hozhat.

Mi testünkől az lelek ki mulik, az Christushoz lelkünk
vitettetik, itilet napjaig mind ott tartattatik.

Az itilet napjának előtte, azon lelket ad az mi testünkben
melly testben előtte állunk itiletre.

Melly nag gondgya rolunk az Istennek, ha testnek es az
embereknek, meg rothad mi testünk-is meg ezek lesnek.

Ezen kez es labbal ő előtte, ezen testben udvarlás nekic,
mikor Angyaloktól vitetel eleiben.

Két fele nepek akkor föld tamadnak, jok, gonosok eleiben
álnak, az jok gonosoktól ott el választanak.

Nag dicsőségben ott az hivek lesnek, veghetetlen öröm-
ben vitetnek, gonosok Christustól pokolra vettetnek.

Az utolsó nap előt nem lesen, dicsőségben el nem eref-
tetel, miglen ez vilagnak ő vege nem lesen.

Abrahamot gondold meg ha mult ki, az Christusnak finet
ő meg larni, kivana Christussal egygút gyönyörködni.

Ez vilagon egy ember sem lesen, dicsőségben mikoron
be vísen, jollehet tegedet oltalmában vesen.

C 3

Földemel-

Föl emellyed ember te fejedet, ismerd meg mar az te te-
remődöt, ne keresd fertelen te el veszedet.

Ez vilagon az iget úgy halgasd, hogy te vele mind örökre
élhess, Christushnak előtte vele dicsekedhess.

Semmi marhad nem kel az Ur Istennek, csak fivedet ki-
vannya teneked, meg lassad az Christust el ne vessd túled.

Semmi neked te nagy gazdagfagod, itéletnek napjan Ura-
fagod, nem lehet teneked azokkal valtfagod.

Szamat vesén Isten az hívektől, itéletet vesén mindenek-
től, meg retteny immaron gonos életedtől.

Refeltess Urunk minket ezekkel, vigy be minket az te hi-
veiddel, az te sok rendbeli hív keresztényeniddel.

Dicsíret es dicsőség mennyeben, mert jól híffük hogy mi
keresünkben, meg halgattal minket esedezésünkben.

M A S.

Könyörge, hogy az Christus halálunk orajan
ne hadgyon.

Iesus Christus Istennek sent Fia, bűnösöknek igaz meg val-
toja, kereszt-fán ki haláloddal, Atyad kedveben jutatal.

Keserves kín vállalodert, kegyelmezz nekem halálodert,
halállal bay vívasomban, biztasd lelkem ki multaban.

Szememnek világossága, fülnek mikor meg fodgy hallasa,
nyelvnek el jü meg allasa, közelget szívnek romlása.

Bodolni ha kezd en elmem, el tavoznak túlem segedim,
ne hadgy, ne hadgy oh Christusom, segely utolsó oramon.

Ez életnek árnyekabol, vegy ki halálnak nagy kinnyabol,
ördögnek csalardsagatul, oltalmaz alnokfagatul.

Lelkőmnnek adgy jó ki mulast, kezeden adom azt nagy
bizvast, testemnek földbe nyugovast, el jütődik adg aluvast.

Az te itéleted napjan, allas engem elődben batran, Szó-
sollom legy akkor nekem, az életet add meg nekem.

Mint igidben föl fogadtad, esküvel bizonyítottad, Bi-
zony, bizony mondom nektek, igimben lehen élettek.

Ha azt

Ha azt ti még tartandgyatok, nem foythat meg soha halál. az
tok, es ha finten most meg haltok, csak álom lehen halatok.

Az en hatalmas kezemmel, abbol ki hozlak nagy öröm-
mel, orfagomban ti lakatok, örökös lehen maradtok.

Velem lehen örömetek, kit csak en főrözöttem ti nektek,
valtozik keferűsegtok, boldogsag lehen tijeitek.

Engedd nekünk mind ezeket, Ur Jesus ki nyerted ezeket,
bocsasd meg mi bűneinket, adgyad valhassuk ezeket.

Mikor halálunk orajan, el jü lelkünknek ki mulasa, igid tá-
massa hitünket, csak te vedd hozzád lelkünket.

M A S. Az életnek rövid voltavalintetünk az lelki
vigyazatra.

Ember emlekezzel utolsó napodrol, az te halálodnak bi-
zonyos voltarol, az te életednek kesleges voltarol.

Az sent irast nezzed mit föl életedről, bizonyossá tesén
te allapatodrol, az mit az iras mond nincsen kesleg arrol.

Szent David Propheta életéről azt mondgya, olyan mint
az árnyek az embernek napja, mert hamar el mulik azt min-
den jól lattya.

Olyan mint az álom embernek élete, es olyan mint a fű
ki reggel viragzik, de este hogy meg a tűzre bocsattatik.

Sz. Job Patriarcha életéről azt mondgya, az embernek nap-
ja, mint az beres napja, melly hamar ki telik es jutalmat varja.

Melly kicsin az csöp viz olyan az mi napunk, es melly ki-
csin az mák olyan mi életünk, mint bölcs irasabol azt megh-
tanulhattuk.

Mint az fűst az feltől hamar el olatik, es mint az kőd
napok fenyevel veretik, az mi életünk is hamar vegza-
tetik.

Mint az futo követ az bölcs meg azt mondgya, olyan mi
életünk mint hajonak nyoma, mint madarnak nyoma, es az
nyílnak nyoma.

Olyan mint az harmat embernek élete, melly reggel
az földnek finere le esik, de el fírad ottá mihelt az Nap eri.

Micsoda

Micsoda az élet fent Jakab azt kerdi, olyan mint a pára, melly kevesse tart, de hamar el mulik es semminek latdik.

Mit ragaszkodol hát az te életedhez, mert nyilván te ember nem bízhatol ehez, sem ez földön való ez világi jókhoz.

Nincsen neked ember maradando helyed, nincsen maradó varasod ez földön, az mi varasunkat fejenkent kereszük.

Itt hágy ideiglen mioket az Ur Isten, hogy az Jesus Christust tanuljuk az földön, dicsirjük az Istent mindenkoron ebben.

Vigyazz azért ember az te életedben, meg ne győzzön teged ördög kefertetben, könyörögj Istennek hogy teged segítsen.

Tanuljad naponkent Istennek igijet, hogy az Jesus Christust meg ismerjed innét, ennek befedehez fadjad életedet.

Bátorog ember ki Christust ismeri, nem fél az ördögtől mert Christus segíti, nem fél az halaltul mert Christus életi.

Hadd el immar ember a nagy resegseget, a nagy torkosságot melly rongya fivedet, a nagy irigseget, es a nagy röstseget.

De vigyazz te inkább az Christus napjara, mert nem tudod napjat sem orajat annak, te azért mindenkor kés legy halálodra.

Hogy ha te azt teszed, ez sokat meg hallod: jövetek el immar birni az orfagot, mellyet en tinektek regé berzette volt.

Dicsíret Atyának es az ő Fianak, es az vigasztalo fent Lelek Istennek, tíftelegget tegyünk mind fejenkent ennek.

M A S.

Mivel-hogy az hív ember az halál által örökre megyen, nem kel ki mulasan keferegni

Nota: Haghyatok el hív keres: &c.

Isten hives az kik vadatok, kik Christusbán igazán biztok, bizony nagy az ti vigasagtok, mert mennyegbenti jutalmatok.

Ez az ti vigasztalásokra, ha ti juttok testi halálra, hittel nezzetek az Jesusra, es érdemes aldozattyara.

Sem-

Semmit az halál nem árt nektek, sem az ördög nem bír veletek, ha Christusbán végig ti hisztek, bűnökötököl es ha ki tettek.

Urunk Jesusbá kik meg halnak, igaz hitbē csak el alusznak, remenységbe azok nyugosznak, dicsőílegre mert föl tamadnak.

Síesünk tehát mi meg terni, hitetlen segtől is el fakadni, es hitünket Christusbán vetni, hozza erőssen ragaszkodni.

Vesünk el minden ketelkedést, nagy fertelen sirást kefergest, ne karomlyuk mi az Ur Istent, hogy el vőtte mi emberünket.

Inkább ő neki halat adgunk, hóg halálból meg szabadulunk, mert az által életre megünk, dicsőílegre menendők vagunk.

Tartozunk halál fizetessel, csak hogy legyünk jó kezülettel, igaz hittel lelki örömmel, lesünk Jesus idvözítőnkel.

Az kep mutató keresztyenek, örök halalt es poklot nyernek, de az hivesek meg menekednek, örök életre be vitetnek.

Dicsíret legyen az Atyának, es Fiának Jesus Christusnak, mi dicső föl tamadasunknak, mind örökke Uralkodonak.

M A S. Rövid életnek halála után dicsőílegre tamadunk.

Nota: Ier temessük el az testet, &c.

MEgertsetek keresztyenek, kiknek Christus vezetőtök, fent igije ősvenyetek, mert örömet mondok nektek.

Im lattyatok maradasunk, ez vilagon nyajassagunk, rövid minekünk lakasunk, egy-mas között vigassagunk.

Csuda hamar mert életünk, változando az mi testünk, de ezen ne keferegjünk, se az Istent ne ingerlyük.

Halat adgyunk föl ő neki, hogy ő velünk azt mivel, lelkünket hozzaja vassi, ez föld tömlőczéből ki vesi.

Mert végő nap földből testünk, el föl tamad ébersegünk, ne legyen benne kefergünk, s. Job mondgya ezt minekünk.

Emellyük föl mi hívünket, varjuk vigan Istenünket, ajánlyuk neki lelkünket, hogy ő igazgasson minket.

Lam az Christus menyorságból, itéletkor udvarabol, Angyalival dicsőílegből, mint Biro le jű az Eghből.

D

Trom-

Trombitálnak az Angyalok, kiknek fuvat megh hallyatok, megh romlanak magasságok, hegyek völgyek és az halmok.

Urunk akkor nagy fölleggel, sok bentekkel fenyeleggel, közep arant feregevel, őriz minket kegyelleggel.

Bekeleggel így szól nekünk, kik ő benne itt mi hittünk, jöjjetek el Atyam aldotti, drága aron vót juhái.

Adom nektek Országomat, vele őve en magamat, hittetek diadalmamat, vegyetek el koronamat.

Akkor mi mind az Jesushoz, Angyalokkal mi Urunkhoz, gyűjtetünk mi az Szentekhez, mint mennyei feregekhez.

M A S.

Ezechielnak 37. részéből, az föl-tamadasról.

Nota: Emlékezzünk mi keresztényen: &c.

S Erkeny föl már ember bűneidből, vég értelmet Isten igijéből, intettetel az holt példájokból, ki kel mulnod hidgyed ez világból.

Keserves itt teneked életed, és siralmas minden te ővnyed, tanításat írásnak ha veszed, Ezechiel mit szóljon meg érted.

Igy írja ezt nekünk Ezechiel, vigasztalván ő minket ezekkel, el hidgyúk ezt mi tellyes hitünkkel, ki bizonyít Isten befedevel.

Ki vón engem az Urnak fent Lelke, Lelki látas szerint egy mezőben, és mutata csontoknak sokaságat, kinek ember nem tudhattya samat.

Kerde engem az Istennek Lelke, ha ez csontok többbe elneneke, ezt tudhattya Istennek bölcs titka, föl-tamadni Istennek hatalma.

Parancsola hogy en Prohpetának, és nekik Prædikálni kezdek, Ur savara nekik így szóllek, tanúságból nekik így mondek.

Szaraz csontok Uratok befedet, hallyatok megh az Isten inte-

intet, drága fuvat ssep vigasztalásat, felőletek megh irt de 14 cretomat.

Hogy titeket lelekkel, testtel, innal, föl őltöztet bűrrrel, kezzel, labbal, semmel, füllel, minden ekeleggel, ajandekoz meg uyjult ssepseggel.

Ezt mikoron az csontoknak mondam, nagy zörgefet az csontoknak hallam, az Ur sava be telek en latam, egy nagy serrel labra alla ottan.

Mert izenkent csontok mind egy mashoz, innal bűrrrel űk csipaltatanak, az Ur elöt talpokra allanak, lelkökben-is űk megh Uyjulanak.

Elő ember somoruságodat, vigasztallyad ezzel banatidat, győzd megh hittel sok nyavalyaidat, ki-mulafra kesits te magadat.

Ne itillyed lehetetlen voltat, te testednek az ő uyjulását, föld gyomrabol ő föl tamadasat, csak hidd az Ur igazságos fuvat.

Istent hidgyed oly mindenhatonak, ki parancsol földnek menynek víznek, az halálnak pokolnak őrdögnek, kik Istennek mindenkor engednek.

Ha az halál bűnünkert meg rutit, igaz Isten kedveből föl eppis, ki erette ismeg föl ekesit, Országban Fiaert be sollit.

Ott megh nyugot minket saratságtul, lelki testi nagy kenvallásoktul, fenlik orczánk Isten látásátul, részt ad nekünk nagy boldogságból.

Atya Isten ezért tisztelte űl, Jesus Christus ezért dicsírtet, oh Szent Lelk föl magasztaltással, Szent Haromságh örökke aldással.

M A S. Nota: Emlékezzünk mi keresztényen: &c.

K Eresztények kik Christusban biztok, hinnetek kel hogy bűnert megh haltok, jövendőre ismeg föl tamadtok, Isten Fia fuvat hogy hallyatok.

Ez világnak el kel vegeztetni, az Christusnak ismeg el kel jüni, előket és holtakat itilni, mindenektől samot akar venni.

D z

Jöve.

Jövetel, lehen dicsőfőlegben, szent Angyalok vele egyetemben, ő Királyi főfőleges fekéiben, igaz lehen ítélet tetelben.

Nagy kegyelmes lehen az Hívekhez, kik halgatnak ő szent bebedehez, rettenetes az hitetlenekhez, kik biztanak hamis erdemekhez.

Szep bebeddel meg aldgya az híveket, meny-orfagban rebesíti őket, meg atkozza az hitetleneket, örök tűzre vetteri mind őket.

Legyen azért felelem bennetek, a Christusban legyen nagy hitetek, Atyafiú szeretők legyetek, ítéltre hittel késűllyetek.

Közel vagyon ítéletnek napja, bizonytalan halálnak oraja, főki annak idejét nem tudga, azért mind ő magat meg oyja.

Int fejenként Christus hogy vigyazzunk, az Istenhez gyakran fohazkodgyunk, késűletlen hogy ne talaltassunk, de nagy bizvaft mi elő alhassunk.

Senki bívet az fajtalanfaggal, meg ne nehezítse tobzodal-fal, rebesfeggel nagy sok zaballással, sem életnek borgalmas gondgyával.

De foglaltjuk magunkat jozonfagban, meretekletességben vigyazásban, uy életnek artatlanfagban, igaz hitnek holtig vallásban.

Igaz hitben azért meg maradgyunk, az Christufrol mindenkor vallast tegyünk, hogy ő tüle szent aldomast vegyünk, örök boldogságot tüle vegyünk.

Nagy dicsíret adassék Atyának, Szent Fiának mi Urunk Christusnak, egyetemben az vigasztalónak, dicsőfőleges boldog Haromságnak.

M A S. Nota: Emlékezzünk mi keresztényen, &c.

Emlékezzünk az mi életünkben, hogy meg kellyen halni mi testünknek, vitezkedgyünk az mi életünkben, hogy ne vessünk el az mi lelkünkben.

Meg gondollyuk romlot termefetünket, testünkbeli nagy veszedelmünket, igyekezzünk el hadni ezeket, es Istenhez vezertyűk életünket.

Ezt

Ezt jól lattyuk ez mostani testben, hogy meg kellyen halni életünkben, föl serkennyünk azért mi lelkünkben, hogy ne essünk nagy veszedelembé.

Jegyekről jo nekünk példat vennünk, es Atyakrol mostan emlékeznünk, kik bizonyfagot tőttek minékünk, Adam miatt hogy mind meg kell halnunk.

Jay minékünk ha föl nem serkenünk, halalunkhoz hogy ha nem késűlünk, örök életet akkor el vessünk, örök halalt magunknak valasztunk.

Csudahattjuk embernek vakfagat, kik nem lattyak Isten igazfagat, de követik vilagnak vakfagat, kik el vessik Istennek orfagat.

Jobb volt volna nem tudni Anya mehet, hogy nem mint ez vilagot követni, az Istennek haragjat föl venni, örök kénra ő magat bocsatni.

Christus Jesust kik vessik fivőkben, es jól életnek jambor erkölcsökben, el nem vessnek bizonyfagat életükbe, de be mennek örök dicsőfőlegbe.

Szűkseg azért mindnyajan vigyaznunk, es bűnünkbeli immar föl serkennünk, Szent irasra igen igyekeznünk, hogy Christussal örökke élhessünk.

Ez mostani testből ki mulassunk, olyan lehen mint az mi alvásunk, mert életre ismeg föl tamadunk, az Christussal mind örökke élünk.

Nagy vigaság ez az mi lelkünkben, föl tamadunk ismeg mi testünkben, vitezkedgyünk az mi életünkben, hogy ne essünk ördögnek kezében.

Az Christusban kik bíznak fivőkben, es jól életnek ez földön életben, el nem vessnek soha ő lelkekben, föl tamadnak örök dicsőfőlegben.

De az kik nem híűnek igijében, fertelmesen életnek életben, mind el vessnek testekben lelkekben, ördögökkel kenlodnak egyetemben.

Jól meg lassuk mindnyajá keresztényenek, el ne vessünk mindnyajan

D 3

nyajan lelkünkben, meg jobbullyunk az mi erkölcsünkben,
ne találtaffunk hitvan életben.

Dicsírtessek az Atya Ur Isten, Szent Fiával az ő igejében,
Szent Lelekkel örök dicsőségben, Mind örökre Isteni
főlségben.

M A S. Nota: Iertemesűk el az testöt: &c.

Christufnak hú kereftényi, illik ezt nektek meg tudni,
Az bűnert hogy meg kel halni, Halal által idvőzűlni.

Adamnak nagy vetke miat, Halal álla mindnyajunkra,
meltok valank karhozatra, örök pokolnak kenyara.

De kik a Christusban hisűnk, Halaltul semmit ne fellyűnk,
Sőt ily remenségben legyűnk, Halalbol életre megyűnk.

Nem főkség hat bankodnotok, Holtakon sirankoznotok,
Pogany modra jaygatnotok, mint ha hit nélkül volnatok.

Mert az kik hitben ki mulnak, azok Christusban nyug-
gosnak, utolsó nap föl tamadnak, Christussal eggyűt vi-
gadnak.

Kik meg ez vilagon életék, ez legyen dolgotok nektek, az
bűnnek veget vessetek, es az Christusban hidgyetek.

Az bűnök ellen allyatok, es süntelen vigyazzatok, gya-
korta imadkozzatok, keferetben ne jussatok.

El hadgyatok minden gonost, irigységet, ragalmazast,
gyűlölséget harag tartast, es nagy sok balvany imadast.

Resegsegtől tobzodastul, ez vilagi sok gondoktul, élet-
nek nagy munkajatul, oyja magat minden attul.

Jozonsagot kövessetek, mertekletessen ellyetek, jambor-
sagot visellyetek, es irgalmasok legyetek.

Ha ti ezekben maradtok, igaz hitben es ki multok, bi-
zonnyal el nem karhoztok, de örök életet nyertek.

Varjuk mi idvőzitőnket, hidgyűk meg sabadit minket,
es változtattyá testűnket, dicsőségre visen minket.

Dicsíret Atya Istennek, Christufnak idvőzitőnknnek,
egyetemben sent Leleknek, Szent Haromsag
egy Istennek.

MAS.

M A S. Nota: Oh te meghalando: &c.

16

Sok nyomorusaggal életé embernek, rakva minden refo-
az ő idejenek, kik bűnert haragjat jelentik Istennek.

Ime ő az embert ssep ajandekaval, föl ruhazta vala hal-
hatatlanfaggal, minden allatokon valo Urasaggal.

De hirtelenséggel lön nagy változasa, ssep ekelessenek
ifonyu romlása, fejedelemségből juta nagy rabfagra

Ezeknek oka lön az haladatlanfag, kire embert vive ördö-
gi csalardsag, bűnert követkőzek minden nyomorusag.

Raytunk im hol immar a bűnnek ő soldgya, betegfag kar-
vallas es halálnak kenya, sok nyomorusagnak keptelen igaja.

Jay azért csak immar ez földön életűnk, mert keves ideig
tart gyönyörűségűnk, hirtelen változik minden ekelességűnk.

Viraghoz hasonlo életé embernek, kit latunk seműnk el
mely hamar el vesnek, reggel viragoznak smayd tűzben
vettetnek.

Sőt olyan mint arnyek ez földön életűnk, mert hamar el
mulik minden dicsőségűnk, ma kevelyen jarunk holnap meg
halhatunk.

Igen gyönyörködől ember gazdagfagban, mint ha mind
örökre élne ez vilagban, nem tudod mely oran tesnek ko-
porfoban.

Az te gyenge tested tudode mi lefen, minden allatoknal
utalatoss lefen, kegyoknak bekaknak eledete lefen.

Ne igery magadnak te hofsu életet, es ne halogassad te
meg terefedet, mert mikor nem varnad meg kerik lelkedet.

Oyjad igen magad testi batorfagtul, mint az Christus ta-
nit nehez tobzodastul, el ne vonyattassal ez csalard vilagtul.

Sok peldakbol latod neked meg kel halnod, de mikoron le-
fő idejet nē tudod, azért főkség neked mindēkor vigyaznod.

Igen ssep peldaban Christus Urunk mondgya, hogy az ha-
lal olyan mint loponak dolga, veletlen el megyen masnak
romlásara.

Rea gondgyok vagy on az hazi gazdaknak, jővese miko-
ron

ron történik laponak, akkor vigyazzanak hogy kart ne val-
lyanak.

Tulajdonlaga ez lattyuk az halálnak, hogy fínten akkor
jú el mikor nem varnák, azért fűkleg hogy mindenek vi-
gyazzanak.

Azt felelő napra bizony nem veheted, melly oraban folit
bizony el kell menned, kart vallás hog ha nē leſen keſűleted.

Hadg bekert azért te ember kevelyſegnek, veſs veget idejē
minden bűneidnek, hogy tiſtan adhaſſad lelkedet Iſtennek.

Dicsiréſſel Uram örökke mennyegben, ki egy Iſtenſegben
vagy három ſemelyben, halálunk orajan leg ſegitſeg, Amen.

M A S. Nota: Ieſus Chriſtus Iſtennek, &c.

Ieſus Chriſtus Ur Iſtennek Fiá, mindeneknek ki vagy bír-
ja, ez világnak meg tartója, hivednek legy oltalma.

Ohaytaſſal mi könyörgűnk, kegyelmes ſekedhez jár-
lunk, ſegitſegert tőled varunk, az halálban legy oltalmunk.

Az te ſőrnű halálodert, kereſt-fán lőt kēn vallafodert,
draga vėred hullafaert, ne veſs el tőled ezekert.

Nyavalyával mi életűnk, rakva vagy on minden őſve-
nyűnk, előttűnk ſorog halálunk, ki ellen legy bizodalunk.

Nincsen ez ellen orvoſſag, te kívűlled ſemmi vigafagh,
vagy on csak nagy nyomorufag, ſívűnkben te legy batorſag.

Ez ele nek anyekabol, mikor ki mulunk ez vilagbol,
akkor Atyai voltodbol, mellettűnk legy meny-orſagbol.

Semminemű keſertetűnk, ne eſſek keſſegben eſetűnk, őrd-
dög ellen diadalunk, te legy mīdenben oltalmunk.

Sies Uram ſegitſegre, legyen gondod az mi lelkűnkre, te-
kints Chriſtus erdemere, ne adgy őrdög győtrelmere.

Jo voltodat meg ne vonnyad, Szent Lelkedet vezerűl ad-
gyad, mi ſívűnkert vigafallyad, őrdög élettel biztaſſad.

Diadalunk őrdög ellen, Sze-ſollunk legy mindenek ellen,
hogy ne juſunk keſertethe, tarts meg végig igaz hitben.

Ezt mi velűnk el hitelſed, mi ſívűnkben el pecsetellyed,
hogy mikor lelkűnk ki mulik, miadgyart te hozzád vitetik.

Rom-

Romlafa mikor teſtűnknek, vėge közelget életűnknek, 17
nincs biztatója ſívűnknek, legy oltalma hivednek.

lnak mikoron meg nyulnak, izek erek meg ſakadoznak,
allunk kaprjai ropognak, es fogaink csikorognak.

Vėrűnk bennűnk meg aluſik, erzekeſſeg meſſe ravo-
zik, az leiek igen buſkodik, őrdög ellen tuſakodik.

Sies azért ſegitſegre, ſaydalminknak könnyeſſegere, lel-
kűnkert őrdög életre, Szent Atyadnak vigyed Amen.

M A S. 2. Corinth. 4. & 5.

Nota: Hadgyatok el hű kereſ: &c.

Szent Pal Apoſtolnak irafa, lelkűnknek vigafalafa, az ha-
lál ellen biztataſa, ez keppen vagy on ő mondafa:

Az külfő ember ha meg romol, az beſő ember el nem
bomol, nyavalyainkban el nem romol, de naponkent jobban
meg uyjul.

Nyomorufaginknak ideje, keveſet tart raytunk eraje, de
azoknak el ſenvedeſe, leſen nekűnk dicsőſſegűnkre.

Moſt ez jelen valokat lattyuk, csak a mulandokat nē varjuk
de jővendőket mi remenlűnk, az őrdög boldogſagot varjuk.

Teſtűnk nekűnk ha meg rontatik, lako hely Iſtentűl ada-
tik, menyben kez nekűl eppittetik, őrdög életűnk meg adatik.

Sok ſohazkodat azért teſtűnk, hogy mennyei hazat kiva-
nunk, melyben Iſtentűl helyheztetűnk, ha jo életben talál-
tatunk.

Mert az teſtet az kit viſelűnk, nagy nyőgeſſel terhet ſen-
vedgyűk, az halál meg romlot azt hiſűk, életnek őrdögſegert
veſűk.

Iſten mīnket arra teremtet, az életre mīnket keſitet, lelke-
vel magának el jegyzet, ſívűnkben nagy őrdögmet ſőrzőt.

Tudgyuk hogy mīg ez teſtben vagyunk, az Iſtentűl ra-
voly buydoſunk, őrdögke valot moſt nem latunk, mert hittel
jővendőt kívānunk.

Vagy on azért nagy batorſagunk, teſtűnkert el valói kiva-
nunk, Iſtenhőz kőltőzni akarunk, vele eggyűt őrdögke elunk.

E

Erre

Erre legyen moston nagy gondunk, hogy Istennek kedve-
ben legyünk, akár az testben itt lakozzunk, akár az testből ki-
költözzünk.

Mert mind az itéletre megyünk, Christus eleiben vite-
tünk, annak jutalmat el kel vennünk, vagy jot vagy gonozt
cselekedtünk.

Minden ember jot meg gondollya, mely nagy az Istennek
haragja, az bűn ellen bossu-allasa, azért életet megh job-
bita.

Az Christus nekünk bizodalunk, jóvendő haragtul ol-
talmunk, csak legyen benne igaz hitünk, hit mellet legyen jo
életünk.

Dicsírtessek az örök Isten, Atya, Fiu, Szent Lelek Isten,
három személyben egy Istenfegh, adgyon örök életet,
Amen.

Ex Iobi 1. & 2. in procuracione funerum.

SI bona suscepimus de manu Domini, mala autem
quare non sustineamus? Dominus dedit, Dominus
abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit
nomen Domini benedictum. In omnibus his non
peccavit Iob labiis suis, neque stultum quid contra
Deum locutus est.

M. Ha fok javat, es aldasat az Istennek életünkben keré-
tyenek el vdtük. Ez mostani keferüfeg, mellyel jo aka-
rattyabol megh latogatot, miért nem fenvednök beke-
feggel.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is, az mint az
Urak tetbet, es rendelte volt, ugy löt az dolog, legyen az
Urak neve dicsiretes mind örökkön örökre.

M. Nam

M. Nam ez fele nagy banattyaban az bent Job Isten ellen is
nem vetközöt, es az ő ajakival bolondfagot nem follot. Ha-
nem inkább az Urnak nevet nagy Isteni felelemmel dicsirte,
es az Isten cselekedetét siralmaban föl magasztalta.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is: &c.

M. Mi-is azért azonkeppen, mindent valami keferüfeg
reánk követközik, csendei bekefeggel azt el fenvedgyük,
tudvan azt, hogy életünket Isten adta volt, es ugyan azt ő
fölsége el-is vehette.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is: &c.

M. Gondoljuk megh azt is hogy az Ur az ő híveinek
orsagot főrzöt, mellyet nekik ez életnek utanna megh ad.

Add meg Ur Isten jo voltodbol azt nekünk-is, es vigy be
minket halalunk után az örök életnek boldogsagabn.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is: &c.

SEQUENTIA SEU PROSA.

Hoc est:

Versus rhythmici continentes meditationem de
extremo iudicio, & orationem pro remissione
peccatorum.

Dies iræ: dies illa,
Solvat seclum in favilla,
Teste David cum Sybilla.
Quando tremor est futurus
Quando Iudex est venturus,
Cuncta strictè discussurus.
Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit, & natura,
Cum resurget creatura,
Indicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,

Unde mundus judicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
Quicquid latet, apparebit,
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem Patronum rogaturus:
Dum vix iustus sit securus.
Rex tremende majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me fons pietatis.
Recordare Iesu pie,
Quod sum, miseris qualis habeo,
Coram te, Domine, supplico.

Quaerens me sedisti lassus:
Redemisti crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Iuste Iudex ultionis,
Donum fac remissionis,
Ante diem rationis.
Ingemisco tanquam reus,
Culpa rubet vultus meus,
Supplici parce Deus.
Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae,
Sed tu bonus fac benignè,
Ne perenni cremur igne.

Inter oves locum praesta,
Et ab hœdis me sequestra,
Statuens in parte dextra.
Consutatis male dictis:
Flammis acerbis adjectis:
Voca me cum benedictis.
Oro supplex & acclivis:
Cor contritum quasi cinis,
Gere curam mei finis.
Lachrymosa dies illa,
Qua resurget ex favilla,
Iudicandus homo reus:
Huic ergo parce Deus,
Pie Iesu Domine,
Dona eis requiem.

A Z O N S E Q U E N T I A M A G Y A R U L.

A Z nap el jó nagy haraggal,
Mely meg emest mindent langal:
David mondgya Sibillával.
Nagy felelem akkor leben,
Mikor Biro fekken leben,
Mindent hogy meg hannyon vellen.
Akkor trombiták zengenek,
Hogy mindenek föl kellyenek,
Christus fekinel legyenek.
Halál remül fáz termeket,
Hogy föl tamad minden nemzet,
Birora is aligh nezhert.
Könyvet akkor elő hoznak,
Kiben mindent írva latnak,
S-törvent teéne ez vilagnak.
Biro mikor fekken ülend,
Akkor minden nyitvan leend,
Bűn bűntelen el nem menend.
Ott mit mondgyak bűnös fejem,

Ki le-

32
Ki lehesse remenlegem,
Holot meg az jó-is fellyen.
O felleges nagy kiralfagh,
Ki jokhoz ingyen kegyes vagy,
Engemet is akkor ne hadgy.
Uram Jesus emlekezzel,
Hogy erettem földre jöttel,
Ne veséls el kit meg mentel.
Farasagot ertem vállal,
Az kereft-fán hogy kint latal,
Ne legyen hiyjas ez halál.
Büntetésben igaz Biro,
Enged megh mi bennem nem jó,
Az sám adas míglen el jó.
Fohazkodom mint nagy bűnös,
Pirult orczam bűntül terhész,
Kerlek nekem legy kegyelmes.
Az Mariat lam megh tartad,
Az tolvajt-is megh halgatad,
Ez peldakat nekem hagyad.
Meltatlan en könyörgesem,
De te vegyed kegyelmessen,
Hogy örök tűz ne egesse.
Allás engem juhok felől,
Es vallás el gödöllyektől,
Hogy lathás jobb kezed felől.
Gonosokat mikor atkósz,
Örök kínra kiket hogy vonsz,
Akkor engem jokkal nyugos.
Könyörgők alázatossan,
Mert vagyok nagy fomoruvan,
Vegh napomon, legy otalmam.
Mely siralmas leben az Nap,
Mikor az test tűzből tamad,
Biro előt es sámot ad.

E 3

O Ur

Oh Ur Isten irgalmazz,
Kegyes Jésus mi Urunk,
Adgy nekünk nyugodalmat.

V E G E.

I N T E S.

Mivel hogy ez halott Enekek, ez előtt való Enekes Könyvel egy-
gyútjarnak; Ennek okaert az mellyek abból ide is nezteneek volna,
itt azokat rövidsegnek okaert elhadtuk, mint:

Ur Isten irgalmazz nekem:
Legy irgalmas Ur Isten mi nekünk:
Ismeg, Dög halálnak idejen igen illendő mondanía:
Mi Urunk Jésus Christusnak:
Ismeg, Az meg bomorodot szívnek vigasztalására mondhatni:
Hisünk mind egy Istenben, &c.

Augustinus, in libro de agenda cura pro mortuis.

*Vocantur ante tempus boni, ne diutius vexentur à noxiis: Mali verò &
impii tolluntur, ne diutius bonos persequantur.*

Idem, De doctrina Christiana, libro 2.

*Non potest malè mori, qui benè vixerit: & vix benè moritur, qui malè
vixerit.*

MUTA.

MUTATO TABLA.

A.	Adgy időseges ki mulaszt,	7a	Teremessük el az testet,	8b
	Az mi életünknek:	3b	Jésus Chr Istennek b. Fia,	11b
	Az Istennek jó voltatol,	7b	Jésus Christos Ur Istennek,	16b
	Az nap eljű nagy haraggal,	18b	Illek nekünk el: ölelekez,	50
	Az örök élet mi legyen,	4b	Isten hivei az kiváltak,	12b
	Az Ur Istennek jó akarat,	6a	<i>Iam mæsta quiesce quærela,</i>	9b
C.	Christusnak há keres,	15b	K.	
D.	<i>Dies ira, dies illa,</i>	18a	Keresztyenek kik Christ,	14a
E.	Ember emlekezzel sz fő:	5b	M.	
	Ember emlekezzel utol,	12a	Meg emleketek keresztyenek,	13a
	Emlekezzel elő ember,	9a	Meg szabadultam mar,	3b
	Emlekezzünk az mi ele,	14b	<i>Mæda vita in morte sumus,</i>	3a
	Emlekezzünk az utol,	10b	N.	
	Emlekezzünk mi keres,	6b	Ne emlekezzel meg,	4a
F.	Fejenkent mi erről emle,	4a	<i>Nunc dimittis servum,</i>	3a
H.	Hadgyatok el há keres,	10a	O.	
	Halando emberek,	Ibidem	Oh te meghalando emberi,	5a
	Ha sok javat es aldat,	17b	S.	
I.	Ier tegyük el az testeket,	10b	Serkeny föl mar ember,	13b
			Sok nyomorúsággal,	16a
			Szent Pál Apostolnak,	17a
			<i>Si bona suscepimus,</i>	17a
			T.	
			Tudgyuk Uram Isten,	3b
			Tudgyuk azt hogy fejen,	3b

MORS SCEPTA LIGONIBUS
ÆQUAT.

En Lemo novo Licenda

1. Miközben ez mai napon, nagy
Tízta szível azmi thrunkat új E. ~~szem~~ dőben
mi végadgyunk

2. Ez mai napon az Sziűz Maria az ő
front szíat szíle vitagra, új

3. Bethlehem városban, egy istállóban
Portóban, takarvan egy kisded Benam, új

4. Süzöseg menyben az Ur Jánck
Bekeség legyen földi népnek, új

5. Gyógyalok menyből ala jövenek
Nagy dicséretet ökoncklenek, új

6. En az Karom Bölcs Gyllagot lata
7. Színekben gondalyakvala

8. Menyűk keresük es megtaláljuk,
9. Ajándékozuk Menyű Ertályt, új

Vége

Göncsi György Erőke könyvvel
a' földalékkal